

T. Alkotmánybíróság
1015 Budapest, Donáti u. 35-45
A Szegedi Törvényszék útján

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 0 1 8 4 5 - 0 / 2019	
Érkezett: 2019 NOV 18.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 9 db	22

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a *Budapest Környéki Törvényszék 4.Bpkf.696/2019/2. számú végzése* alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg, valamint ennek folytán kérem a *Budapest Környéki Törvényszék 10.Bv.1183/2018/20. számú végzésének* megsemmisítését is és ennek nyomán kérem a bíróság új eljárásának lefolytatását.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

I. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

1) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Alulírott [redacted] (sz. [redacted] [redacted] [redacted] tart. hely: Váci Fegyház és Börtön) jogi képviselőm útján az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt kártalanítási kérelmet nyújtottam be 2018. február 23. napján a Váci Fegyház és Börtönnél. A 2013. évi CCXL. tv. (a továbbiakban: Bv. tv) szerinti 144/B.§ szerinti panaszt a Váci Fegyház és Börtön parancsnoka a 30532/1573-1/2018.ált. számú határozatával elbírálta, majd a panasz és a kártalanítási kérelem következtében összegyűjtött iratok továbbításra kerültek a Budapest Környéki Törvényszékhez, mint illetékes törvényszékhez. Ezt követően ügyemben a Budapest Környéki Törvényszék első fokon *10.Bv.1183/2018/20. számú végzésében* a 2017. január 1. napja és 2018. január 29. napja közötti időszakra megítélt 441.700,- Ft, azaz Négyszáznegvenegyezer-hétszáz forint kártalanítást. Ugyanakkor, ezzel együtt egy igen jelentős időszakra nézve, 2010. március 18. napja és 2016. december 31. napja közötti időre a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasította, arra hivatkozva, hogy a kérelem nem jogosulttól származik. Arra alapozta ezt az álláspontot, hogy nem nyújtottam be korábban kérelmet az Emberi Jogok Európai Bíróságához (a továbbiakban: EJEB), ezért a magyar bv. bírói eljárásra benyújtott kérelmem a 2017. január 1. napját megelőző időre vonatkozóan nem a jogosulttól származik – ezzel gyakorlatilag azt állítva, hogy a magyar bv. bírói eljárás (azaz a Bv. tv. szerinti kártalanítási eljárás) kötelező előzménye az EJEB eljárás, vagyis, hogy a 2017. előtti időszak tekintetében szükséges az EJEB-hez fordulás és a jogorvoslat kimerítése ahhoz, hogy a magyar bíróság előtt kártalanítást lehessen megállapítani a fogvatartott részére abban az esetben is, ha folyamatosan szabadságvesztését tölti. A végzés ellen védőm útján fellebbezést jelentettem be, ez az álláspont teljes mértékben szemben áll a hatályos jogszabállyal, teljes egészében szembe megy minden eddigi hazai kártalanítási

ügyben keletkezett döntéssel és a bírói gyakorlattal. Ezt követően a fent kifejtettekkel egyetértve a *Budapest Környéki Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 4.Bpkf.696/2019/2. számú végzésével* helybenhagyta a 10.Bv.1183/2018/20. számú végzést.

2) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az Abtv. 27. § b) pontjában, a 30. § e) pontjában és 31. §-ában foglaltakra hivatkozva kijelentem, hogy az ügyben jogorvoslati jogaimat kimerítettem, további, érdemi és hatékony jogorvoslat a magyar jogszabályok szerint részemre biztosítva nincs. Az Abtv. 27. §-ban foglaltaknak megfelelően a támadott döntés, az eljárást véglegesen lezáró, érdemi döntés, mely ellen – az alkotmányjogi panaszt leszámítva – belföldi jogorvoslatnak helye nincs.

Ügyemben a Budapest Környéki Törvényszék elsőfokon 10.Bv.1183/2018/20. számú végzésében a 2017. január 1. napja és 2018. január 29. napja közötti időszakra megítélt 441.700,- Ft, azaz Négyszáznegvenegyezer-hétszáz forint kártalanítást. Ugyanakkor, ezzel együtt egy igen jelentős időszakra nézve, 2010. március 18. napja és 2016. december 31. napja közötti időre a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasította, arra hivatkozva, hogy a kérelem nem jogosulttól származik. Arra alapozta ezt az álláspontot, hogy nem nyújtottam be korábban kérelmet az Emberi Jogok Európai Bíróságához (a továbbiakban: EJEB), ezért a magyar bv. bírói eljárásra benyújtott kérelmem a 2017. január 1. napját megelőző időre vonatkozóan nem a jogosulttól származik – ezzel gyakorlatilag azt állítva, hogy a magyar bv. bírói eljárás (azaz a Bv. tv. szerinti kártalanítási eljárás) kötelező előzménye az EJEB eljárás, vagyis, hogy szükséges az EJEB-hez fordulás és a jogorvoslat kimerítése ahhoz, hogy a magyar bíróság előtt kártalanítást lehessen megállapítani a fogvatartott részére. A végzés ellen védőm útján fellebbezést jelentettem be, ez az álláspont teljes mértékben szemben áll a hatályos jogszabállyal, teljes egészében szembe megy minden eddigi hazai kártalanítási ügyben keletkezett döntéssel és a bírói gyakorlattal. Ezt követően a fent kifejtettekkel egyetértve a *Budapest Környéki Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 4.Bpkf.696/2019/2. számú végzésével* helybenhagyta a 10.Bv.1183/2018/20. számú végzést. Erre tekintettel – mivel így más jogorvoslati lehetőség már nem áll fenn – a T. Alkotmánybírósághoz fordulok.

Az Ügyrend 26. § (2) bekezdésére figyelemmel kijelentem, hogy az ügyben felülvizsgálati eljárás nincs folyamatban, arra törvényi lehetőség sincsen.

Perújítást nem kezdeményeztem.

3) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az Abtv. 30. § (1) bekezdése és az Ügyrend 28. § (1) bekezdése alapján nyilatkozom, hogy a Budapest Környéki Törvényszék 4.Bpkf.696/2019/2. számú, másodfokú, jogerős végzését 2019. július 10. napján, elektronikus kézbesítették a jogi képviselő részére, így az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő (az alkotmányjogi panasz benyújtására alapjául szolgáló bírói

döntés közlésétől számított 60 nap) megtartásra került, az alkotmányjogi panasz a törvényes határidőn belül kerül benyújtásra.

4) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az Abtv. 27. § -ban foglaltakra hivatkozással kijelentem, hogy az egyedi ügyben való érintettségem megállapítható, mert a kártalanítási ügy elítélt/kérelmezője voltam. Ezt a csatolt ítéletekkel igazolom.

Alulírott [REDACTED] tart. hely: Váci Fegyház és Börtön) jogi képviselőm útján az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt kártalanítási kérelmet nyújtottam be 2018. február 2. napján a Váci Fegyház és Börtönnél. A 2013. évi CCXL. tv. (a továbbiakban: BV. tv) szerinti 144/B.§ szerinti panaszt a Váci Fegyház és Börtön parancsnoka a 30532/1573-1/2018.ált. számú határozatával elbírálta, majd pedig a panasz és a kártalanítási kérelem következtében összegyűjtött iratok továbbításra kerültek a Budapest Környéki Törvényszékhez, mint illetékes törvényszékhez. Ezt követően ügyemben a Budapest Környéki Törvényszék elsőfokon 10.Bv.1183/2018/20. számú végzésében a 2017. január 1. napja és 2018. január 29. napja közötti időszakra megítélt 441.700,- Ft, azaz Négyszáznegyenegyezer-hétszáz forint kártalanítást. Ugyanakkor, ezzel együtt egy igen jelentős időszakra nézve, 2010. március 18. napja és 2016. december 31. napja közötti időre a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasította, arra hivatkozva, hogy a kérelem nem jogosulttól származik. A végzés ellen védőm útján fellebbezést jelentettem be, ezt követően a Budapest Környéki Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 4.Bpkf.696/2019/2. számú végzésével helybenhagyta a 10.Bv.1183/2018/20. számú végzést.

5) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Sérelmesnek tartom a Budapest Környéki Törvényszék eljárását az egész, Bv.tv szerinti kártalanítás célja tekintetében különösen úgy, hogy éppen a 10.Bv.1183/2018/20. számú végzés további oldalain kifejtésre kerültek a következők (megjegyzem eddig egyedülálló módon ezekben a kártalanítási eljárásokban):

„A kártalanítás jogintézmények célja az Emberi Jogok Európai Egyezménye 3. cikkének megsértésekor alkalmazandó hatékony és ésszerű jogorvoslat biztosítása a fogvatartottak számára, amely megfelel az Egyezmény 13. cikkében foglalt elvárásnak. A jogorvoslatnak gyakorlati szempontból is „hatékornak” kell lennie, meg kell akadályoznia a további jogsértést, vagy annak folytatását, illetve megfelelő kártérítést kell biztosítania a már megvalósult sérelemért, ahogy azt az EJEB a Varga és mások kontra Magyarország egyesített ügyben megfogalmazta.

Ez a cél a jogszabály preambulumban is megjelenik, miszerint a jogalkotó célja egyebek mellett Magyarország nemzetközi jogi és európai uniós kötelezettségeinek figyelembevétele.

Ezt a célt szolgálja a kártalanítás jogintézményének bevezetése, hogy a fogvatartottak hazai fórumokon kapjanak valódi jogorvoslatot, és ne kelljen az EJEB-hez fordulniuk.

„A 23/2018 számú alkotmánybírósági határozathan megfogalmazásra került, hogy az a jogértelmezés, mely adott törvényi rendelkezés egyértelműnek vélt rendelkezésére hivatkozva a jogszabály célját figyelmen kívül hagyja, sértheti a tisztességes eljáráshoz való jogot, melyet nemzetközi egyezmények mellett az Alaptörvény szintén deklarálnak.

Álláspontom szerint a Budapest Környéki Törvényszék 10.Bv.1183/2018/20. számú elsőfokú végzése részben, illetve a 4.Bpkf.696/2019/2. számú, másodfokú végzése nem felel meg a fent leírt céloknak, és miután a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezni, így a végzésekben alkalmazott, a kérelem benyújtására jogosult kérdésében alkalmazott jogértelmezés felveti az alaptörvény-ellenességet.

Különösen méltánytalannak tartom az fenti okra hivatkozással történő részbeni elutasítást arra nézve is, hogy az eljárás már 2018 óta húzódott (szemben az elvileg itt is alkalmazandó Bv. tv. 50.§ (1) bekezdés d) pontja szerinti 15 napos határidővel, még ha az 30 nappal meg is hosszabbodik a Bv.tv. 436.§ (11) bekezdésében foglaltakkal), és ezen idő alatt nagyon kevés tájékoztatást kaptam az ügyről, a fejleményekről, illetve a Budapesti Környéki Törvényszéknek az EJEB-es és nem EJEB-es kérelmekkel kapcsolatos álláspontjáról. A Bv. tv. 10/A. (6) bekezdésében foglaltak szerint: *„Nem róható az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott terhére, ha rajta kívül álló okból nem tudta a panaszjogát érvényesíteni.*”, esetemben a panasz korábbi benyújtása a törvényi szabályozás hiányára tekintettel eleve lehetetlen volt, továbbá ezzel együtt semmilyen tájékoztatás, állásfoglalás nem érkezett arról, hogy a 2017. január 1. napjától bevezetésre kerülő Bv.tv módosítása előfeltételként szabná meg az EJEB-hez benyújtott kérelmet egy későbbi, a magyar fórum előtt érvényesítendő kártalanítási eljárás tekintetében..

Megjegyzem, hogy mindezidáig a Budapest Környéki Törvényszéken is egységes volt a joggyakorlat arra vonatkozólag, hogy nem feltétele az EJEB-hez benyújtott kérelem a Bv. tv szerinti kártalanítási eljárásnak, így ezen éles váltás veszélyes a jogbiztonság szempontjából is, kiszámíthatatlanná teszi az ítélkezést a hasonló ügyekben.

II. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

1) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Az Alaptörvény B. cikk. (1) bekezdésében foglalt jogállamiság követelménye.

Az Alaptörvény I. cikkben foglalt, az alapjogok korlátozhatóságának követelménye

Az Alaptörvény II. Cikkben foglalt, emberi méltósághoz való alapjog érvényesülésének követelménye.

Az Alaptörvény III. cikk (1) bekezdése, mely szerint senkit sem lehet kínzásnak, embertelen, megalázó bánásmódnak vagy büntetésnek alávetni.

Az Alaptörvény E Cikk (1) bekezdése szerinti, a jogbiztonság alkotmányos követelménye.

2) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Ahogy azt fentebb is jeleztem, álláspontom szerint a Budapest Környéki Törvényszék 4.Bpkf.696/2019/2. számú, másodfokú végzése nem felel meg a kártalanítás jogintézményéhez kötődő céloknak, és miután a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezni, így Budapest Környéki Törvényszék a 10.Bv.1183/2018/20. számú elsőfokú, valamint a 4.Bpkf.696/2019/2. számú másodfokú végzésben alkalmazott jogértelmezés felveti az alaptörvény-ellenességet.

A Bv. tv 2017. évi módosításával bevezetett kártalanítás jogintézménye éppen az Alaptörvény III. cikk (1) bekezdésének – és ezzel együtt a már írt Emberi Jogok Európai Egyezménye 3. cikkének – megsértését kellene, hogy ellensúlyozza. Alapvető cél kellene, hogy legyen a már elszenvedett jogsérelem kompenzálása, a Bv. tv-ben megfogalmazott szabályok keretei között – természetesen figyelembe véve a módosító törvény Indokolásában foglaltakat is, hiszen így tud érvényre jutni a jogalkotó valódi akarata, és így lesz vélhetően összhangban a preambulumban megfogalmazott céllal és az Alaptörvénnyel. Utólagosan kialakított, minden korábbi – és az Indokolásban megfogalmazott – jogértelmezéssel szembemenő joggyakorlat, melynek eredményeként rendkívül sok kártalanítási kérelem elutasítható – egyáltalán nem szolgálja a jogintézmény célját, sem az Alaptörvényben megfogalmazott jog érvényre juttatását, és a jogbiztonságot is veszélyezteti. Ehhez társul az eljárás jelentős elhúzódása (2018. február 23. napján kelt a kérelem), amely pedig a tisztességes eljáráshoz való alapjogot sérti.

A 4.Bpkf.696/2019/2. számú végzés Indokolásában a Budapest Környéki Törvényszék másodfokon eljáró tanácsa helybenhagyta az elsőfokú végzést, többek között a következőkre hivatkozva:

„A rendelkezésre álló iratok szerint bár 2017. január hó 1. előtti egy éven belül bár voltak olyan napok, amikor az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények megszűntek, azonban ez csak átmeneti volt, illetve e tekintetben az elítélt a Bv. törvény 436.§ (11) bekezdésében meghatározott jogvesztő határidőn túl terjesztette elő a kérelmét. Másrészt a terhelt a kérelemben nyilatkozott arról, hogy az EJEB-hez nem fordult. Így helyes az elsőfokú bíróság végkövetkeztetése, amely szerint a fenti feltételek nem valósultak meg, ezért a 2017. január hó 1. napja előtti időszakra kártalanítást nem lehet megállapítani.” (Budapest Környéki Törvényszék 4.Bpkf.696/2019/2. számú végzés 3. oldal, 4. bek.)

A fellebbezésben kifejezetten kértem, hogy a teljes időszakra (2010. március 18. napjától 2018. január 29. napjáig), az elhelyezési körülményekre vonatkozóan a Törvényszék a Végzésben hivatkozott, annak alapjául szolgáló, rendelkezésre bocsátott fogvatartotti nyilvántartást részemre küldje meg, hogy a fellebbezésemet pontosítani tudjam. Ugyanis más bíróságok gyakorlatával ellentétben, a 10.Bv.1183/2018/20. számú végzés nem tartalmazza táblázatos formában, napi bontásban az elhelyezési adatokat (azaz 2018. év nyarától használatos új, PKTTR rendszerből kinyert kimutatást). A kimutatásra csupán hivatkozás történt mindkét végzésben, és megbízom tájékoztatása szerint ő végig túlszűfolt körülmények között volt, amely állapot folyamatosan fennállt, tehát a kérelem benyújtásakor is, és a Bv. tv.

módosításának hatályba lépése előtt is. Sajnos a kimutatást a mai napig nem kaptam meg a Törvényszéktől. Erre tekintettel a fenti, másodfokú végzésben kifejtett indokolás ezen részét nem tartom megfelelően igazoltnak.

A Bv. tv. meghatározza a kérelem benyújtására jogosultak körét, valamint a további feltételeket:

„10/A. § (5) A kártalanítás iránti igény benyújtására az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott és védője, illetve ha az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott szabadult, jogi képviselője is jogosult. (...) A kérelemben nyilatkozni kell arról, hogy az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott javára az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) kártérítésre kötelezte-e az államot (...).”

(6) A kártalanítás iránti igény benyújtásának feltétele az is, hogy az elítélt vagy - a kényszergyógykezelt, illetve az előzetes kényszergyógykezelt kivételével - az egyéb jogcímen fogvatartott az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt a 144/B. §-ban meghatározott panaszt előterjessze a végrehajtásért felelős szerv vezetőjéhez. (...)”

Álláspontom szerint maradéktalanul eleget tettem a fenti rendelkezéseknek, a kérelem teljesen szabályszerűen került benyújtásra. A megjelölt 10/A. § (5) bekezdése csupán annyit ír az EJEB tekintetében, nyilatkozni kell arról „hogy az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott javára az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) kártérítésre kötelezte-e az államot”, de ennél több feltételt nem támaszt ezzel kapcsolatban. Tehát semmiképpen sem jelöli meg, mint előzményi eljárást, jogorvoslatot, melyet ki kell meríteni, hogy a 2016. december 31. előtti időszak is elbírálható legyen a magyar bv. bírói eljárásban. A 10/A. § (6) bekezdése szerinti 144/B.§-ban meghatározott panasz is hiánytalanul benyújtásra került, így ez a feltétel is teljesült (ahogyan azt a t. eljáró Törvényszék is elismerte a 10.Bv.1183/2018/20. számú végzés 5. oldalának 1. bekezdésében).

A Bv. tv. a következőről rendelkezik az átmeneti rendelkezések között (ahogyan azt a Törvényszék is idézte):

„436. § (10) ... 10/A. § szerinti kártalanítási igény benyújtására az az elítélt és egyéb jogcímen fogvatartott IS jogosult,

a) akinek az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülményekből eredő sérelme a módosítás hatálybalépése előtt egy éven belül szűnt meg

b) aki az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt az EJEB-hez nyújtott be kérelmet, ha a kérelmet az EJEB a módosítás hatálybalépésének napjáig nyilvántartásba vette, kivéve, ha a fogvatartott az EJEB-hez címzett kérelmét 2015. június 10. napját követően nyújtotta be ÉS a kérelem benyújtásakor a jogsértés megszűnésétől számítottan több mint hat hónap telt el.”

A fentiekből is megállapíthatóan a Bv. tv. világosan és egyértelműen fogalmaz, amikor a kérelem benyújtására jogosultak körét meghatározza, és ebben nincs olyan kitétel, hogy bármilyen időszak vonatkozásában kifejezetten szükséges, sőt kötelező lenne azt megelőzően az EJEB-hez fordulni kártalanítási kérelemmel. Éppen fordítva van, az új szabályozás

következtében a hazai jogorvoslati lehetőségek kimerítése szükséges és csak azt követően lehet kérelemmel élni az EJEB előtt.

Azonban értelemszerűen, mivel a Bv. tv. 2017. január 1. napja előtt nem tette lehetővé a hazai fórumok előtt a kártalanítás igénylését, ezért aki ilyen kérelemmel élt, annak szükségképpen az EJEB-hez kellett fordulni, mivel nem volt más fórum erre. Amikor azonban változott a Bv. tv. természetesen minden jogosulti kört le kellett fedni az új szabályozással, így értelemszerűen bekerültek azok is ebbe a körbe, akik korábban már adtak be EJEB-hez kérelmet (ezzel jogalapot teremtve a hazai eljárásra is) **és azok IS, akik nem** – hiszen mindenképpen hátrányos helyzetet eredményezett volna, ha az EJEB-hez benyújtott kérelemhez, mint kötelező előzményhez kötik a magyar fórum előtti kártalanítás lehetőségét. Az EJEB-es kérelmek és eljárások nagy száma, a pilot ítélet (Varga és mások kontra Magyarország) eredményezte a Bv.tv. módosítását, azonban ez semmiképpen sem jelenti azt, hogy csak EJEB-es kérelemmel lehetne kártalanítási eljárást benyújtani egy olyan időszakra, amely magában foglalja a 2017. január 1. napja (vagy 2016. december 31. napja) előtti időszakot.

A 10.Bv.1183/2018/20. számú végzés 5. oldalának 4-5. bekezdésében a t. Törvényszék is levezeti a kártalanítás jogintézményének célját, és leírja a következőket: „(...) a jogalkotó célja egyebek mellett Magyarország nemzetközi jogi és európai uniós kötelezettségeinek figyelembevétele. Ezt a célt szolgálja a kártalanítás jogintézményének bevezetése, hogy a fogvatartottak hazai fórumokon kapjanak valódi jogorvoslatot, és ne kelljen az EJEB-hez fordulniuk.” Ezen levezetéssel ellentétes az EJEB kérelem hiányából levezetett, mint jogosulatlantól származó kérelem a 2016. december 31. napját megelőző időszakra vonatkozóan, hiszen ha így értelmeznénk a szabályt, akkor nem valósulna meg a kártalanítás jogintézmények célja ebben az esetben. Márpedig ennek a célnak minden egyes eljárás esetében maradéktalanul meg kell valósulnia. Ezt támasztja alá maga a t. Törvényszék is, amikor ezt írja a 10.Bv.1183/2018/20. számú végzés 5. oldalának 6. bekezdésében: „A 23/2018 számú alkotmánybírósági határozatban megfogalmazásra került, hogy az a jogértelmezés, mely adott törvényi rendelkezés egyértelműnek vélt rendelkezésére hivatkozva a jogszabály célját figyelmen kívül hagyja, sértheti a tisztességes eljáráshoz való jogot, melyet nemzetközi egyezmények mellett az Alaptörvény szintén deklarált.” Álláspontom szerint tehát teljesen téves a t. eljáró Törvényszék azon megállapítása és levezetése, mely szerint megbízóm kérelme nem jogosulttól származik a 2010. március 18. napjától 2016. december 31. napjáig terjedő időszak vonatkozásában, tekintve, hogy 2010. március 18. napjától jelenleg is folyamatosan szabadságvesztését tölti.

Hivatkozom továbbá a T/12179. számú törvényjavaslat a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény és ehhez kapcsolódóan más törvények módosításáról 22.§-hoz fűzött indokolás következő mondatára: „Értelemszerűen a módosítás az átmeneti rendelkezések között a múltban bekövetkezett sérelmek esetére a **panasz benyújtásnak feltételét mellőzi**, mivel az csak az adott ügyben még fogva lévő esetében és a törvény hatálybalépésétől kezdődően a jövőre nézve értelmezhető.” A 10/A. § (6) bekezdése szerinti 144/B.§-ban meghatározott panasz hiánytalanul benyújtásra került, így ez a feltétel teljesült, azonban ez nem jelenti azt,

hogy az ezt megelőzően keletkezett sérelmeket ne kellene elbírálni, hiszen az hátrányos helyzetet teremt, mivel a múltban nem volt lehetőség a panasz benyújtására, de ezzel együtt egy előzetes EJEB eljárás sem volt előfeltételként meghatározva.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

1) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Nyilatkozom, hogy nem kezdeményeztem a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

2) Az Abtv. 30. § b) pontjában foglaltakra hivatkozva kijelentem, hogy a panaszban felvetett konkrét alkotmányossági problémát az Alkotmánybíróság – legjobb tudomásom szerint – sem a konkrét ügyben, sem absztrakt vizsgálat keretében) érdemben nem vizsgálta és nem bírálta el.

3) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

Az Abtv. 51. § (1) és (3) bekezdése, valamint az Ügyrend 25. § (5) bekezdése és 27. § (1) bekezdése alapján a jogi képviseletet ügyvédi meghatalmazással igazolom; benyújtás során a jogi képviselő az Ügyrend 27. § (4) bekezdésében foglaltak szerint járt el.

4) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

Az adatkezelés körében úgy nyilatkozom, hogy az indítványozó nem közszereplő, nem járul hozzá adatai nyilvánosságra hozatalához, hozzájárul azonban az indítványában foglalt jogilag releváns tények, adatok és körülmények nyilvános közléséhez.

5) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

Budapest Környéki Törvényszék 10.Bv.1183/2018/20. számú végzése

Budapest Környéki Törvényszék 4.Bpkf.696/2019/2. számú, másodfokú végzése

Budapest Környéki Törvényszékhez benyújtott kérelem

Benyújtott fellebbezés

Kelt: Budapest, 2019. szeptember 6.

Dr. FAHIDI GERGELY

Ügyvéd

Kozák József, indítványozó

képv.: dr. Fahidi Gergely, ügyvéd

h. dr. Lőrincz Éva Veronika alkalmazott ügyvéd